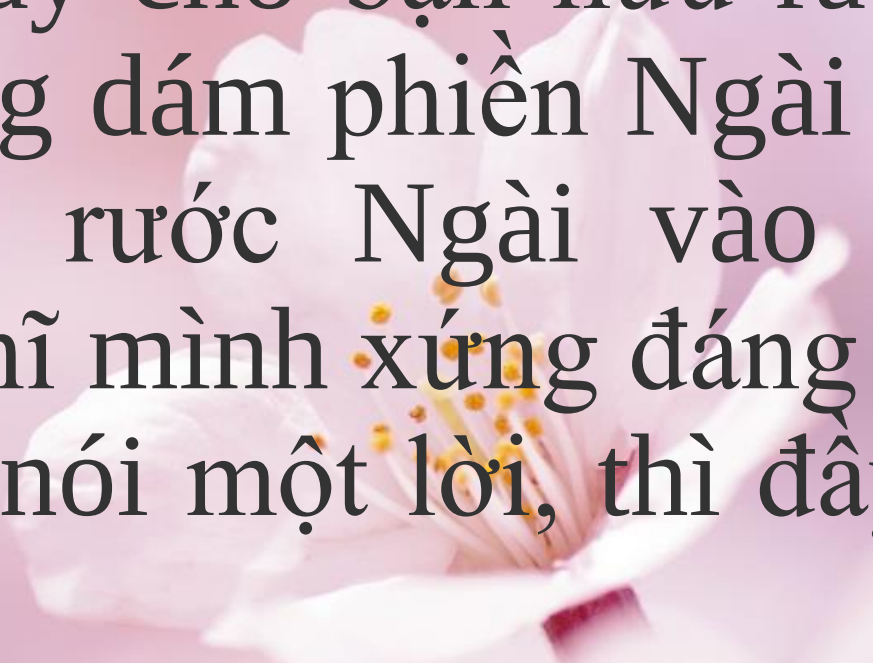

Chương 7

1/.ĐG chữa đầy tớ viên đội trưởng (Lc 7,1-10).

¹Sau khi đã nói hết những lời ấy cho dân chúng nghe , Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um. ²Một viên đại đội trưởng kia có người nô lệ bệnh nặng gần chết . Ông ta yêu quý người ấy lắm. ³Khi nghe đồn về Đức Giê-su, ông cho mấy kỳ mục của người Do-thái đi xin Người đến cứu sống người nô lệ của ông.

⁴Họ đến gặp Đức Giê-su và khấn khoản nài xin Người rằng : “Thưa Ngài, ông ấy đáng được Ngài làm ơn cho. ⁵Vì ông quý mến dân ta. Và lại chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta .” ⁶Đức Giê-su liền đi với họ. Khi Người còn cách nhà viên sĩ quan không bao xa, thì ông này cho bạn hữu ra nói với Người : “Thưa Ngài, không dám phiền Ngài quá như vậy, vì tôi không đáng rước Ngài vào nhà tôi. ⁷Cũng vì thế, tôi không nghĩ mình xứng đáng đến gặp Ngài. Nhưng xin Ngài cứ nói một lời, thì đây tớ của tôi được khỏi bệnh.

⁸Vì chính tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này : ‘Đi!’ là nó đi ; bảo người kia : ‘Đến !’ là nó đến ; và bảo người nô lệ của tôi : ‘Làm cái này !’ là nó làm.” ⁹Nghe vậy, Đức Giê-su thán phục ông ta, Người quay lại nói với đám đông đang theo Người rằng : “Tôi nói cho các ông hay : ngay cả trong dân Ít-ra-en, tôi cũng chưa thấy một người nào có lòng tin mạnh như thế .” ¹⁰Về đến nhà, những người đã được sai đi thấy người nô lệ đã khỏi hẳn.

Tiếp Tục Sứ Mạng Của ĐG Tại Miền Nam

1. Đức Giê-
su chữa
người nô lệ
của một đại
đội trưởng
(Mt 8:5-13)

Qua đoạn TM này thánh Lu-ca chú ý đến niềm tin của người nhận được phép lạ, đó là người dân ngoại (đại đội trưởng Rô-ma). Ở đây thánh Lu-ca cho thấy một điểm tiên báo là dân ngoại sẽ được gia nhập Hội Thánh Chúa. Có lẽ chỉ có Lu-ca qua câu chuyện này nói đến mối giao hảo giữa người dân ngoại và người Do Thái.

**“Xin Ngài cứ nói một lời,
thì đây tớ tôi được khỏi bệnh.”
(Lc 7,7)**

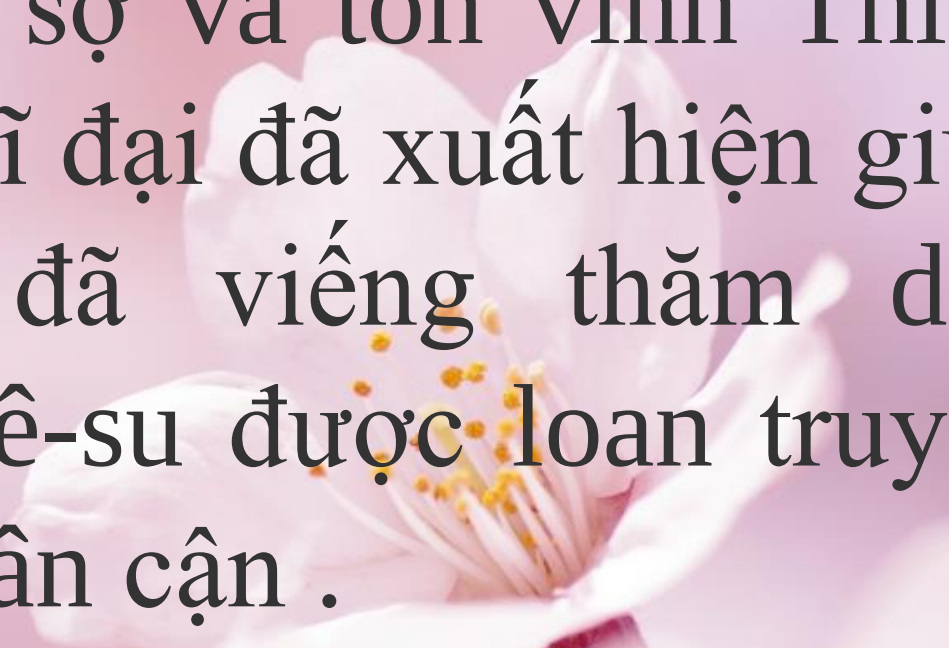
Ở đây Lu-ca cũng cho thấy một nét tế nhị về phong tục của người Do Thái. Theo phong tục này người Do Thái không được đến và vào nhà người ngoại, nên câu nói của viên sĩ quan đại đội trưởng (Viên chỉ huy 100 người lính) hiểu được tập tục này khi nói: “Tôi không đáng rước Ngài vào nhà tôi”.

Tuy nhiên lòng tin của viên đại đội trưởng
*“Nhưng xin Ngài cứ nói một lời, thì đây tớ của
tôi được khỏi bệnh”* cũng như lòng tốt của ông
đối với dân Do Thái đã khiến Đức Giê-su thán
phục khi nói *"Tôi nói cho các ông hay: ngay
cả trong dân Ít-ra-en, tôi cũng chưa thấy một
người nào có lòng tin mạnh như thế."*

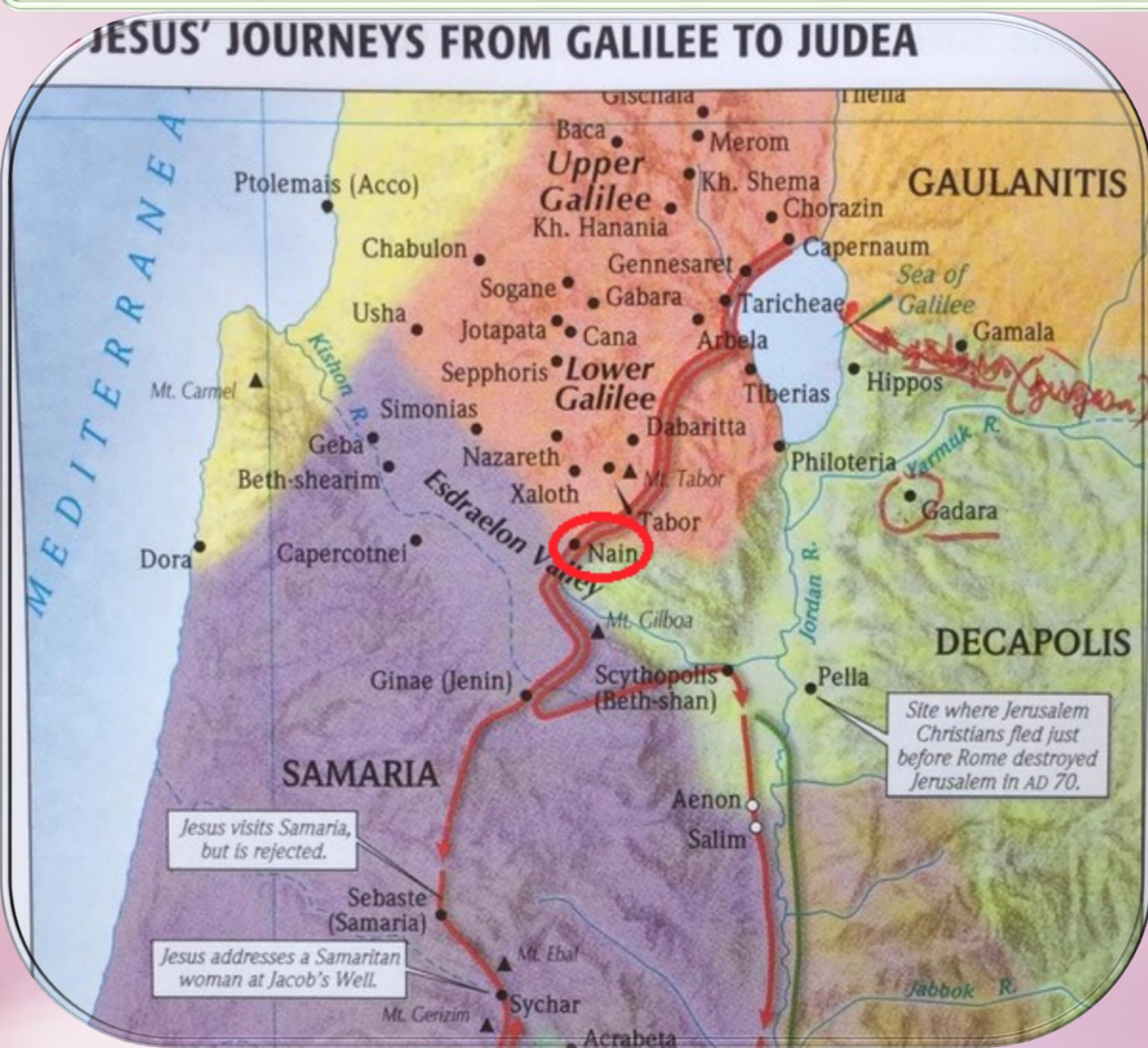
2/.ĐG cho con trai bà goá sống lại (Lc 7,11-17).

11 Sau đó, Đức Giê-su đi đến thành kia gọi là Na-in , có các môn đệ và một đám rất đông cùng đi với Người. **12** Đức Giê-su đến gần cửa thành đang lúc người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất , và mẹ anh ta lại là một bà goá. Có một đám đông trong thành cùng đi với bà. **13** Trông thấy bà, Chúa chạnh lòng thương và nói : “Bà đừng khóc nữa !”

¹⁴Rồi Người lại gần, sờ vào quan tài. Các người
không dừng lại. Đức Giê-su nói : “Này người thanh
niên, tôi bảo anh : hãy trỗi dậy !” ¹⁵Người chết liền
ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giê-su *trao anh ta cho*
bà mẹ. ¹⁶Mọi người đều kinh sợ và tôn vinh Thiên
Chúa rằng : “Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa
chúng ta, và Thiên Chúa đã viếng thăm dân
Người.” ¹⁷Lời này về Đức Giê-su được loan truyền
khắp cả miền Giu-đê và vùng lân cận .

2. Đức Giê-su cho con trai một bà goá thành Na-in sống lại

Nhìn trên bản đồ ta thấy khoảng cách giữa Na-in và Na-da-rét không xa lắm. Tuy Thánh Kinh không nói gì nhưng ta có thể suy luận ra rằng vào thời của Chúa Giê-su dân số chưa đông, nên những người sống trong các thành phố lân cận có thể hiểu biết nhau. Từ đó ta có thể suy luận rằng Đức Giê-su có thể cảm thông gia cảnh của hai mẹ con bà goá này.

Đoạn Tin Mừng này không thấy bà xin Đức Giê-su điều gì, nhưng chính Đức Giê-su đã phải chạnh lòng thương bà và lên tiếng trước : *"Bà đừng khóc nữa!"* Rồi Người lại gần, sờ vào quan tài. Các người không dừng lại. Đức Giê-su nói: *"Này người thanh niên, tôi bảo anh: hãy trỗi dậy!"* Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giê-su trao anh ta cho bà mẹ.

*Rồi Người
lại gần, sờ
vào quan
tài. Đức
Giê-su nói:
"Này người
thanh niên,
tôi bảo
anh: hãy
trỗi dậy!"*

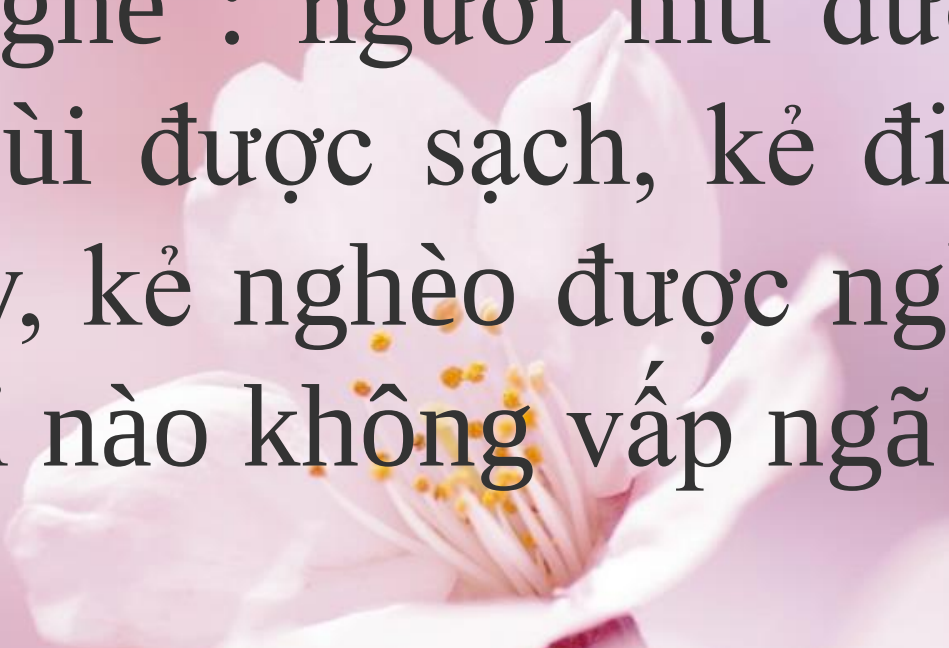

3/.Gio-an sai sứ giả đến gặp ĐG (Lc 7,18-23).

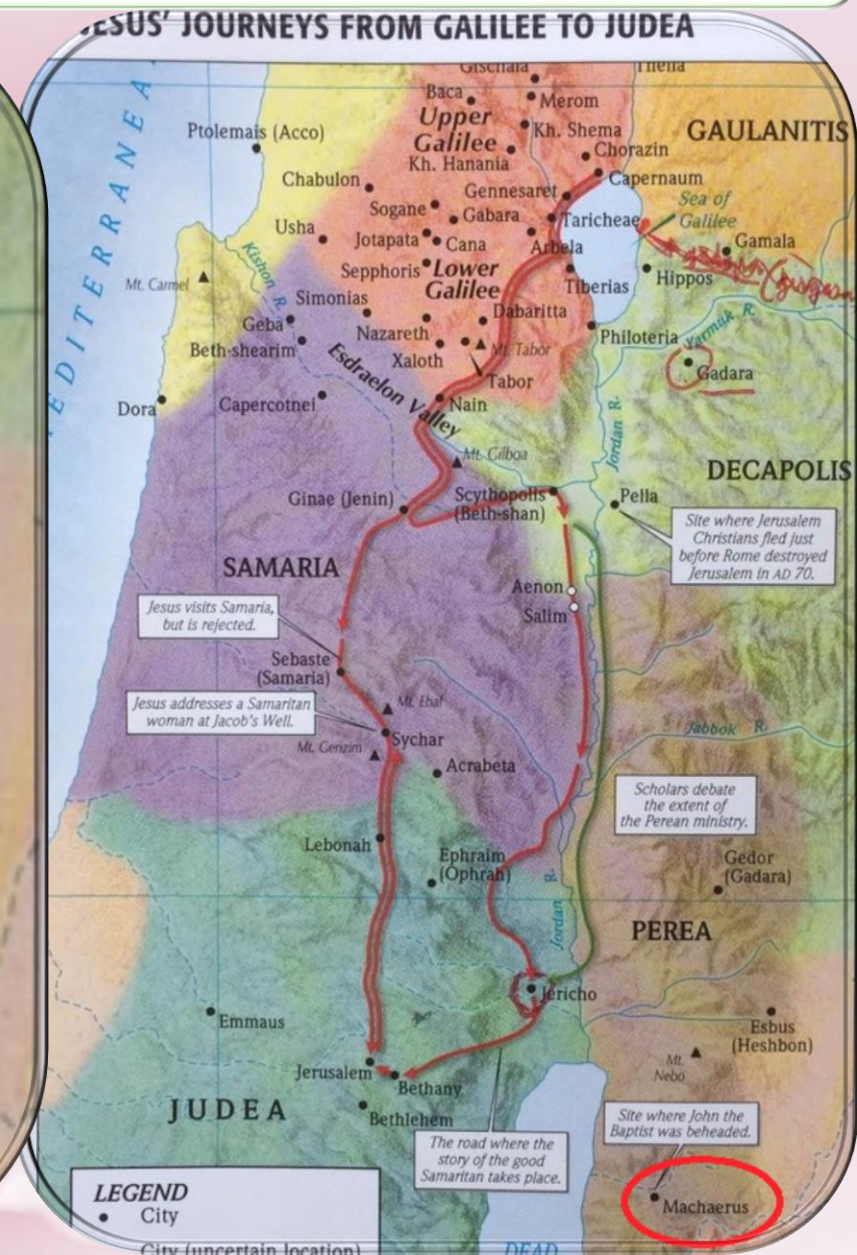
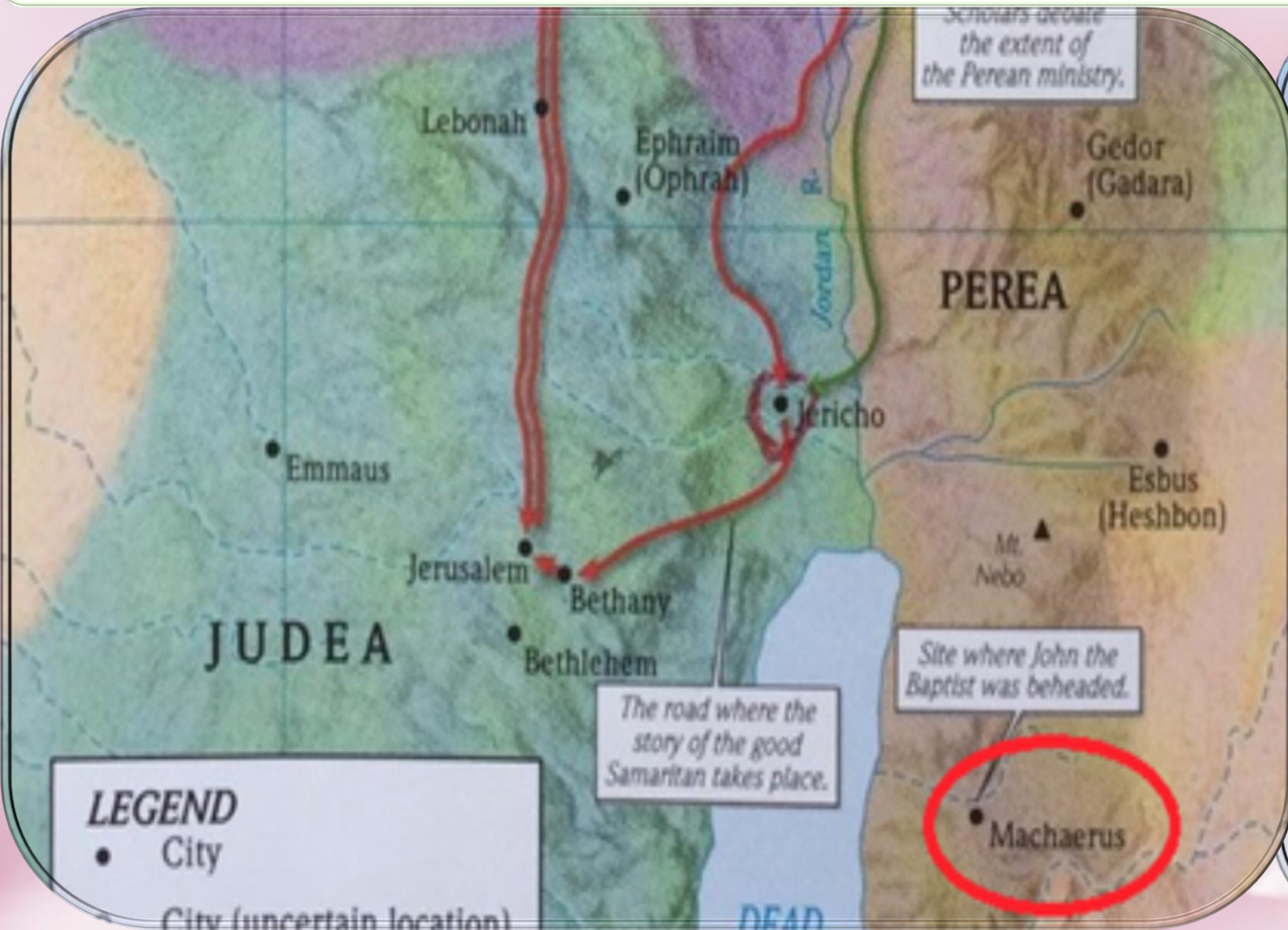
¹⁸Môn đệ của ông Gio-an báo cho ông biết tất cả những việc ấy ; ông Gio-an liền gọi hai người trong nhóm môn đệ lại, ¹⁹sai họ đến hỏi Chúa rằng : “Thầy có thật là Đấng phải đến không , hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác ?” ²⁰Khi đến gặp Đức Giê-su, hai người ấy nói : “Ông Gio-an Tẩy Giả sai chúng tôi đến hỏi Thầy : ‘Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác ?’”

²¹Chính giờ ấy, Đức Giê-su chữa nhiều người khỏi bệnh hoạn tật nguyên, khỏi quỷ ám, và ban ơn cho nhiều người mù được thấy . ²²Người trả lời hai người ấy rằng : “Các anh cứ về thuật lại cho ông Gio-an những điều mắt thấy tai nghe : người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết trỗi dậy, kẻ nghèo được nghe tin mừng, ²³và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi.”

3. Câu hỏi của ông Gio-an Tẩy Giả và câu trả lời của Đức Giê-su

4/.ĐG làm chứng về Gio-an (Lc 7,24-30).

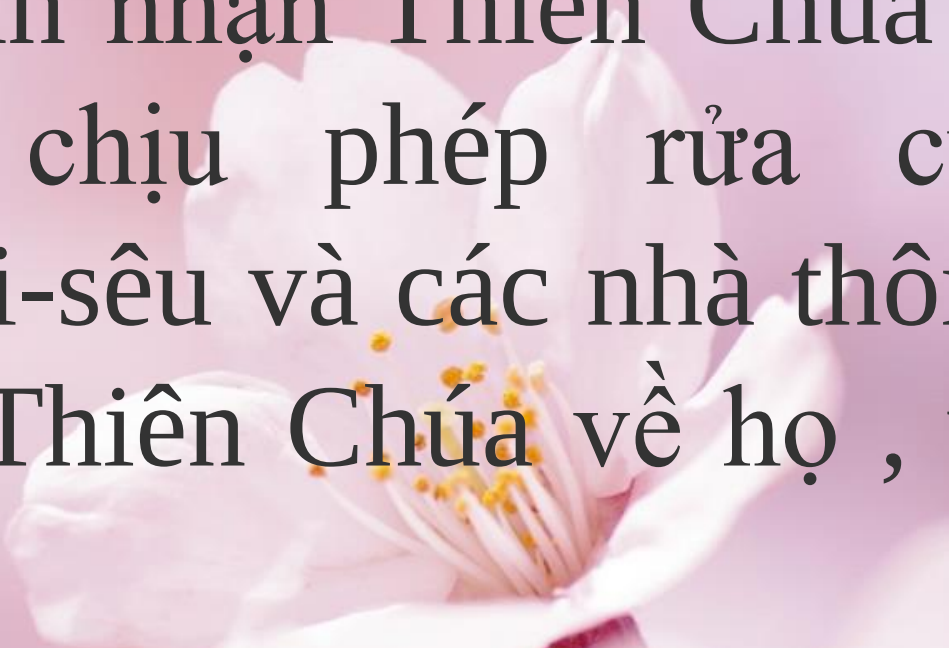
Khi những người ông Gio-an sai đến đã ra về, Đức Giê-su bắt đầu nói với đám đông về ông Gio-an rằng : “Anh em đi xem gì trong hoang địa ? Một cây sậy phát phơ trước gió chẳng ? ²⁵ Hẳn là không ! Thế thì anh em đi xem gì ? Một người mặc gấm vóc lụa là chẳng ? Nhưng kẻ áo quần lông lầy, đời sống xa hoa thì ở trong cung trong điện. ²⁶ Thế thì anh em đi xem gì ? Một vị ngôn sứ chẳng ? Đúng thế đó ; mà tôi nói cho anh em biết : đây còn hơn cả ngôn sứ nữa ! ²⁷ Chính ông là người Thiên Chúa đã nói tới trong Kinh Thánh rằng : *Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con đến !*

4. Đức
Giêsu
làm
chứng
về
Gioan

***“Trong số phàm nhân đã lọt
bụng mẹ, chưa từng có ai cao
trọng hơn ông Gio-an Tẩy Giả”
(Mt 11,11)***

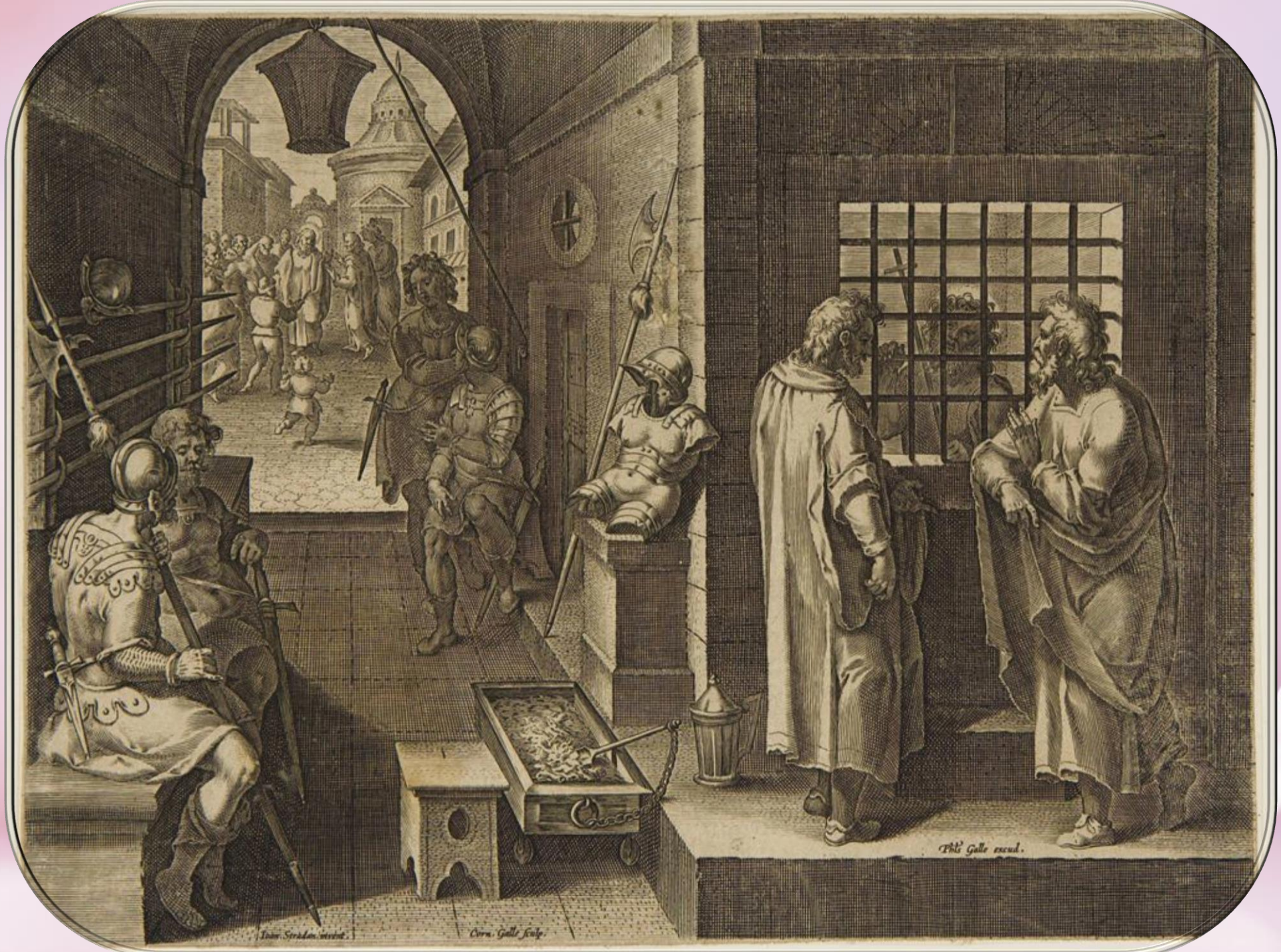
²⁸“Tôi nói cho anh em biết : trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ , không có ai cao trọng hơn ông Gio-an ; tuy nhiên kẻ nhỏ nhất trong Nước Thiên Chúa còn cao trọng hơn ông. ²⁹Nghe ông giảng, toàn dân, kể cả những người thu thuế, đều nhìn nhận Thiên Chúa là Đáng Công Chính và đã chịu phép rửa của ông. ³⁰Còn những người Pha-ri-sêu và các nhà thông luật thì khước từ ý định của Thiên Chúa về họ , và không chịu phép rửa của ông.

Đức Giê-su lên tiếng
khen Gio-an Tẩy Giả rằng
Ông chính là một vị ngôn sứ
cao trọng nhất, là sứ giả, là
người mở đường cho Đấng
phải đến. Ông tuy là con một
vị tư tế nhưng không chọn
lối sống này mà chỉ chọn lối
sống của một vị tiên tri.

Đoạn Tin Mừng này chúng ta biết Gio-an Tẩy Giả đang bị cầm tù ở Machaerus (Bđ 165) Gio-an sai hai môn đệ đến với Đức Giê-su, với câu hỏi: “*Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?*”. Qua việc làm này Gio-an Tẩy Giả muốn cho các môn đệ của mình được mắt thấy tai nghe và nhờ đó họ hiểu được rằng Đức Giê-su chính là Đấng được TC sai đến và Ông (Gio-an Tẩy Giả) chỉ là người mở đường. Đức Giê-su hiểu rõ điều đó và bảo họ hãy về thuật lại cho ông Gio-an tất cả những điều đã thấy và đã nghe.

5/.ĐG phán đoán về thể hệ này (Lc 7,31-35)

31“Vậy tôi phải ví người thể hệ này với ai ? Họ giống ai ? **32**Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi nhau mà nói :

‘Tụi tôi thổi sáo cho các anh,
mà các anh không nhảy múa ;
tụi tôi hát bài đưa đám,
mà các anh không khóc than.’

5. Đức Giê-su phán đoán về thể hệ của Người

**“Vậy ta phải ví người thế hệ này giống với ai?”
(Lc 7,31-32)**

³³“Thật vậy, ông Gio-an Tẩy Giả đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các ông bảo : ‘Ông ta bị quỷ ám .’ ³⁴Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì các ông lại bảo : ‘Đây là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi.’ ³⁵Nhưng Đức Khôn Ngoan đã được tất cả con cái mình biện minh cho.”

Trên đường phố xứ Do Thái, thỉnh thoảng người ta gặp bọn trẻ con chơi trò đám cưới hoặc đám tang. Đám cưới thì có một nhóm thổi sáo, một nhóm múa nhảy. Đám tang thì có một nhóm than vãn và một nhóm khóc lóc.

“Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ
gọi nhau mà nói: 'Tụi tôi thổi sáo cho
các anh, mà các anh không nhảy
múa; tụi tôi hát bài đưa đám, mà các
anh không khóc than.'”
(Lc 7,32)

Đôi khi, giữa lúc chơi, có những đứa muốn chơi trò đấm cưới và bắt những đứa khác phải theo ý chúng, nghĩa là khi chúng thổi sáo, những đứa kia phải nhảy múa, chứ không được chơi trò đấm tang. Đó là những đứa trẻ khó tính, chỉ muốn mọi đứa trẻ khác phải làm theo ý chúng.

*Tụi tôi hát
bài đưa đám,
mà các anh
không khóc
than.*

"Thật vậy, ông Gio-an Tẩy Giả đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các ông bảo: "Ông ta bị quỷ ám. Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì các ông lại bảo: "Đây là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi.

Chúa Giê-su lấy lại sự việc trẻ con chơi đùa này để áp dụng cho biệt phái và luật sĩ, những đối thủ của Ngài. Họ là những kẻ khó tính như những đứa trẻ khó tính. Họ luôn chỉ biết lấy ý mình và bản thân mình làm trung tâm và bắt mọi người khác phải theo họ.

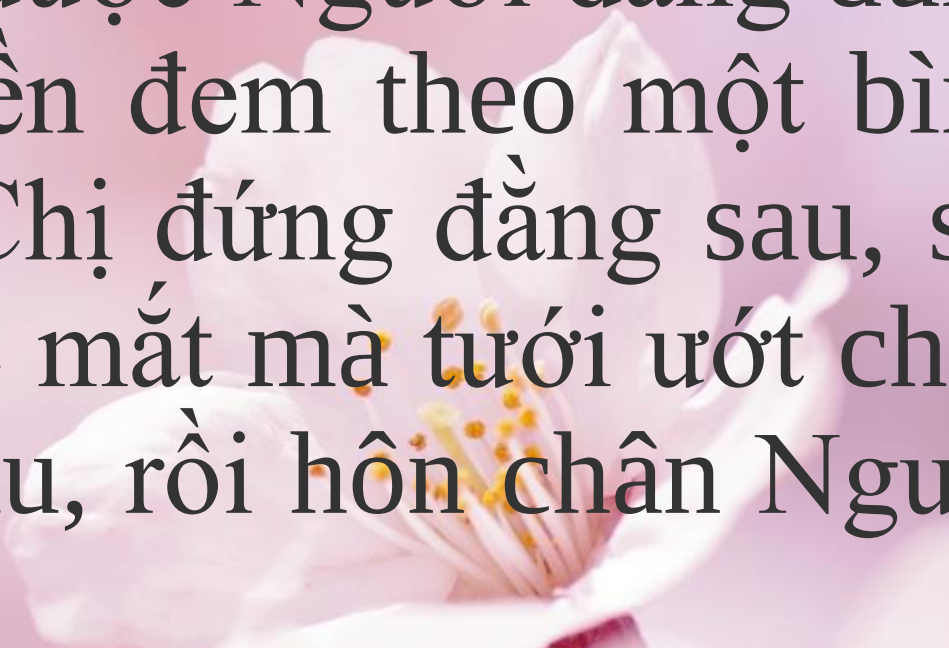
**“Nhưng Đức Khôn Ngoan
đã được tất cả con cái mình
biện minh cho...”**

(Lc 7,35)

Ai làm sai ý họ thì lập tức bị chỉ trích và lên án. Nhưng vì họ độc tôn, nên họa hoằn người khác mới làm họ hài lòng được. Chính vì thế, Gio-an tẩy giả cũng bị chê bai, Chúa Giê-su đến cũng bị lên án, tuy rằng hai vị có hai lối sống hoàn toàn khác nhau về bề ngoài.

6/. Tội người phụ nữ được tha (Lc7,36-50).

³⁶Có người thuộc nhóm Pha-ri-sêu mời Đức Giê-su dùng bữa với mình. Đức Giê-su đến nhà người Pha-ri-sêu ấy và vào bàn ăn . ³⁷Bỗng một phụ nữ vốn là người tội lỗi trong thành, biết được Người đang dùng bữa tại nhà ông Pha-ri-sêu, liền đem theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm. ³⁸Chị đứng đằng sau, sát chân Người mà khóc, lấy nước mắt mà tưới ướn chân Người. Chị lấy tóc mình mà lau, rồi hôn chân Người và lấy dầu thơm mà đổ lên.

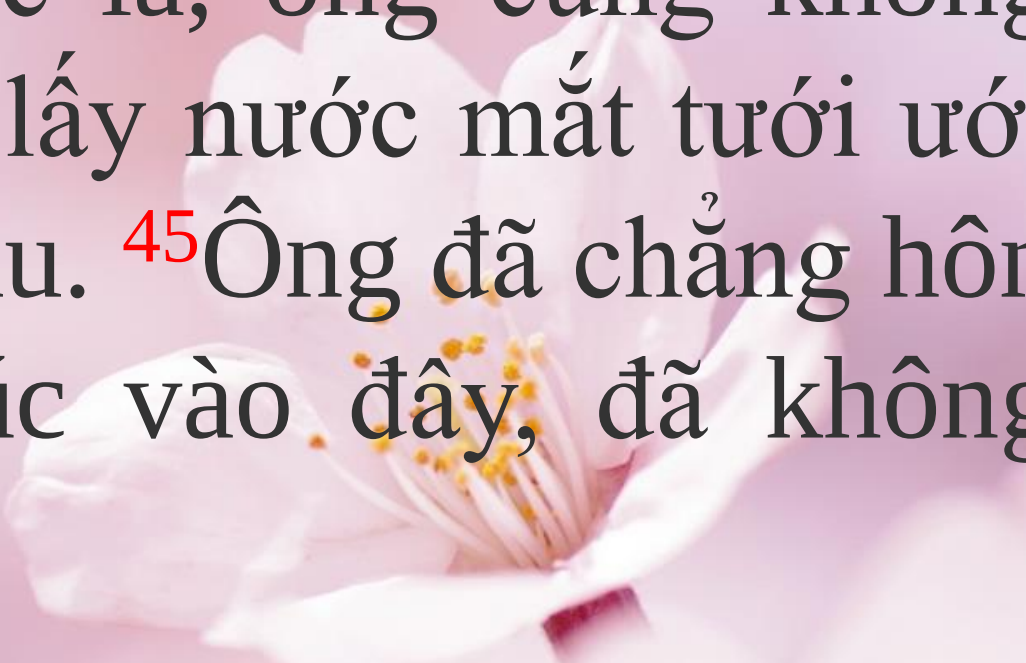
5. Người phụ nữ tội lỗi đã được tha thứ và đã yêu mến Chúa nhiều

³⁹Thấy vậy, ông Pha-ri-sêu đã mời Người liền nghĩ bụng rằng : “Nếu quả thật ông này là ngôn sứ, thì hẳn phải biết người đàn bà đang đựng vào mình là ai, là thứ người nào : một người tội lỗi !” ⁴⁰Đức Giê-su lên tiếng bảo ông : “Này ông Si-môn, tôi có điều muốn nói với ông !” Ông ấy thưa : “Dạ, xin Thầy cứ nói.” ⁴¹Đức Giê-su nói : “Một chủ nợ kia có hai con nợ : một người nợ năm trăm quan tiền, một người nợ năm chục. ⁴²Vì họ không có gì để trả, nên chủ nợ đã thương tình tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, ai mến chủ nợ hơn ?”

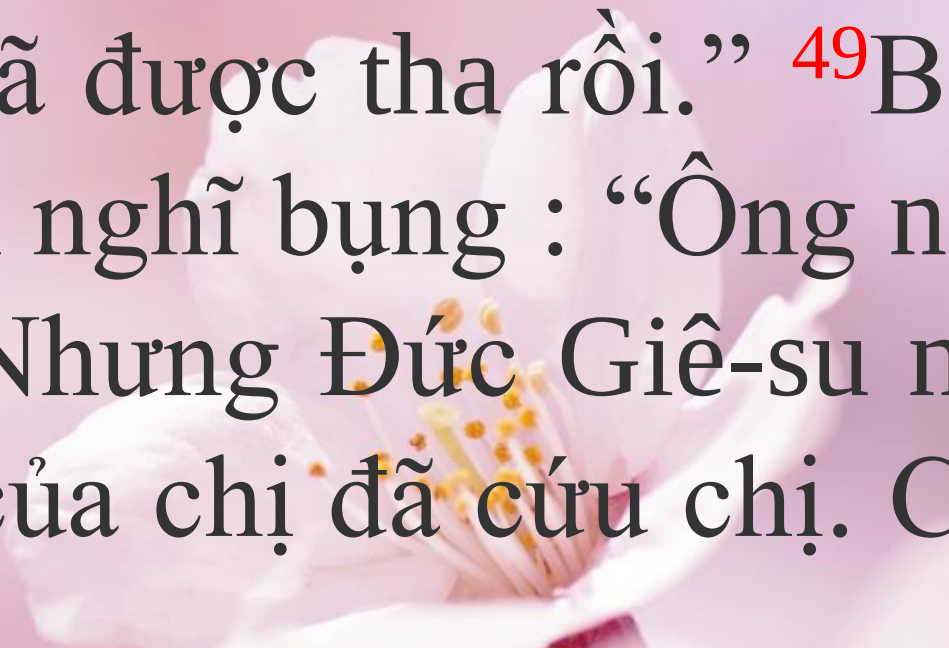
⁴³Ông Si-môn đáp : “Tôi thiết tưởng là người đã được tha nhiều hơn.” Đức Giê-su bảo : “Ông xét đúng lắm.” ⁴⁴Rồi quay lại phía người phụ nữ, Người nói với ông Si-môn : “Ông thấy người phụ nữ này chứ ? Tôi vào nhà ông : nước lã, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chị ấy đã lấy nước mát tưới ướt chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. ⁴⁵Ông đã chẳng hôn tôi một cái, còn chị ấy từ lúc vào đây, đã không ngừng hôn chân tôi.

Chú thích : Đây là một phong tục hiếu khách của người Đông Phương:

⁴⁶ Dầu ô-liu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chị ấy thì lấy dầu thơm mà đổ lên chân tôi. ⁴⁷ Vì thế, tôi nói cho ông hay : tội của chị rất nhiều, nhưng đã được tha, bằng cớ là chị đã yêu mến nhiều. Còn ai được tha ít thì yêu mến ít.” ⁴⁸ Rồi Đức Giê-su nói với người phụ nữ : “Tội của chị đã được tha rồi.” ⁴⁹ Bấy giờ những người đồng bàn liền nghĩ bụng : “Ông này là ai mà lại tha được tội ?” ⁵⁰ Nhưng Đức Giê-su nói với người phụ nữ : “Lòng tin của chị đã cứu chị. Chị hãy đi bình an.”

ĐỨC CHÚA hiện ra với ông Áp-ra-ham tại cụm sỏi Mam-rê, khi ông đang ngồi ở cửa lều, vào lúc nóng nực nhất trong ngày. Ông ngược mắt lên thì thấy có ba người đứng gần ông. Vừa thấy, ông liền từ cửa lều chạy ra đón khách, sụp xuống đất lạy và nói: "*Thưa Ngài, nếu tôi được đẹp lòng Ngài, thì xin Ngài đừng đi qua mà không ghé thăm tôi tớ Ngài. Để tôi cho lấy chút nước, mời các ngài rửa chân rồi nằm nghỉ dưới gốc cây. Tôi xin đi lấy ít bánh, để các ngài dùng cho chắc dạ, trước khi tiếp tục đi, vì các ngài đã ghé thăm tôi tớ các ngài đây!*" Khách trả lời: "*Xin cứ làm như ông vừa nói!*" (x. *St 18,1-5*);

Hai sứ thần đến thành Xơ-đôm vào buổi chiều; ông Lót lúc ấy đang ngồi ở cửa thành Xơ-đôm. Vừa thấy các ngài, ông Lót đứng lên ra đón các ngài và cúi sấp mặt xuống đất. Ông nói: "Thưa các ngài, kính xin các ngài ghé lại nhà tôi tớ các ngài đây để nghỉ đêm và rửa chân, rồi sớm mai các ngài tiếp tục đi đường." Họ đáp: "Không! Chúng tôi sẽ nghỉ đêm ngoài đường phố." Nhưng ông nài nỉ các ngài mãi nên các ngài ghé lại và vào nhà ông. Ông làm tiệc đãi các ngài, nướng bánh không men, và các ngài đã dùng bữa. (St 19,1-3).

Luca còn
nhấn mạnh
đến tính hiếu
khách của
Mát-ta, Ma-
ri-a (10,38-
42) và Da-
kêu (19,1-10)
đối với Đức
Giê-su.

Trong trường hợp này ông Si-mon mời Chúa dự tiệc nhưng không có hành động hiếu khách như Ab-ra-ham và Lót. Nhưng ông còn quay lại trách Chúa về người phụ nữ này, Chúa thì không trách ông về điều đó; Ngài vẫn dùng bữa trong nhà ông. Qua việc người phụ nữ rửa chân cho ĐG bằng dầu thơm và nước mắt, Chúa muốn nói cho ông Si-mon biết lòng thương xót của Chúa không loại trừ ai kể cả những người tội lỗi nhất, và lòng thương xót đó giúp cho người tội lỗi biết hoán cải ăn năn để được Chúa thứ tha. *Ngài không lên án vì Ngài là Đấng giàu lòng xót thương. Ngài không bao giờ muốn con người phải đau khổ và phải chết: “Ta không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó ăn năn sám hối để được sống” (Ed 18, 23).*

Tóm Kết Chương 7

- 1/. Chữa đầy tớ viên đại đội trưởng.**
- 2/. Cho con trai bà góa sống lại.**
- 3/. Gio-an sai 2 sứ giả đến với ĐG.**
- 4/. ĐG làm chứng về Gio-an.**
- 5/. ĐG phán đoán về thế hệ này.**
- 6/. Tội của người phụ nữ được tha.**

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)*

Hết Chương 07

Chương 8

1/.Nhiều phụ nữ theo giúp Đức Giê-su (Lc 8,1-3).

¹Sau đó, Đức Giê-su rảo qua các thành phố, làng mạc, rao giảng và loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa. Cùng đi với Người, có Nhóm Mười Hai ²và mấy người phụ nữ đã được Người trừ quỷ và chữa bệnh. Đó là bà Ma-ri-a gọi là Ma-ri-a Mác-đa-la, người đã được giải thoát khỏi bảy quỷ, ³bà Gio-an-na, vợ ông Khu-da quản lý của vua Hê-rô-đê, bà Su-san-na và nhiều bà khác nữa. Các bà này đã lấy của cải mình mà giúp đỡ Đức Giê-su và các môn đệ.

**1/. Những
người
phụ nữ đi
theo Đức
Giê-su**

**"Có mấy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy
của cải mình mà giúp Người". (Lc 8, 1-3)**

2/.Dụ ngôn người gieo giống (Lc 8,4-8).

⁴Người ta tụ họp đông đảo. Từ khắp các thành thị, người ta kéo đến cùng Đức Giê-su. Bấy giờ Người dùng dụ ngôn mà nói rằng :

⁵“Người gieo giống đi ra gieo hạt giống của mình. Trong khi người ấy gieo, thì có hạt rơi xuống vệ đường, người ta giẫm lên và chim trời ăn mất.

2/. Dụ ngôn người gieo giống (Lc 8,4-8; Mt 13: 1-9; Mc 4:1-9)

Dụ ngôn là một câu chuyện hư cấu (nghĩa là không có thật, nhằm rút ra một bài học cụ thể cho cuộc sống. Do đó cần phải tìm hiểu sâu xa qua những nhân vật của câu chuyện).

⁶Hạt khác rơi trên đá, và khi mọc lên, lại héo đi vì thiếu ẩm ướt. ⁷Có hạt rơi vào giữa bụi gai, gai cùng mọc lên, làm nó chết nghẹt. ⁸Có hạt lại rơi nhằm đất tốt, và khi mọc lên, nó sinh hoa kết quả gấp trăm.” Nói xong, Người hô lên rằng : “Ai có tai nghe thì nghe.”

Trong khi người ấy gieo, thì có hạt rơi xuống vệ đường, người ta giẫm lên và chim trời ăn mất.

Hạt khác rơi trên đá, và khi mọc lên, lại héo đi vì thiếu ẩm ướt.

[illegible]

**Có hạt lại rơi nhằm đất tốt, và
khi mọc lên, nó sinh hoa kết
quả gấp trăm. Lc 8, 4 - 15**

*Nói
xong,
Người
hô lên
rằng:
"Ai có
tai
nghe
thì
nghe."*

“Ai có tai nghe thì nghe!”

Tại sao Đức Giê-su dùng dụ ngôn mà nói ?

⁹Các môn đệ hỏi Người dụ ngôn ấy có ý nghĩa gì. ¹⁰Người đáp : “Anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Thiên Chúa ; còn với kẻ khác thì phải dùng dụ ngôn để *chúng nhìn mà không nhìn, nghe mà không hiểu* .

3. Tại sao Đức Giê-su dùng dụ ngôn mà nói

10 Người đáp: "Anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Thiên Chúa; còn với kẻ khác thì phải dùng dụ ngôn để chúng nhìn mà không nhìn, nghe mà không hiểu" (Lc 8, 10).

He said, The knowledge of the secrets of the Kingdom of God has been given to you, but to others I speak in parables, so that, though seeing, they may not see; though hearing, they may not understand.

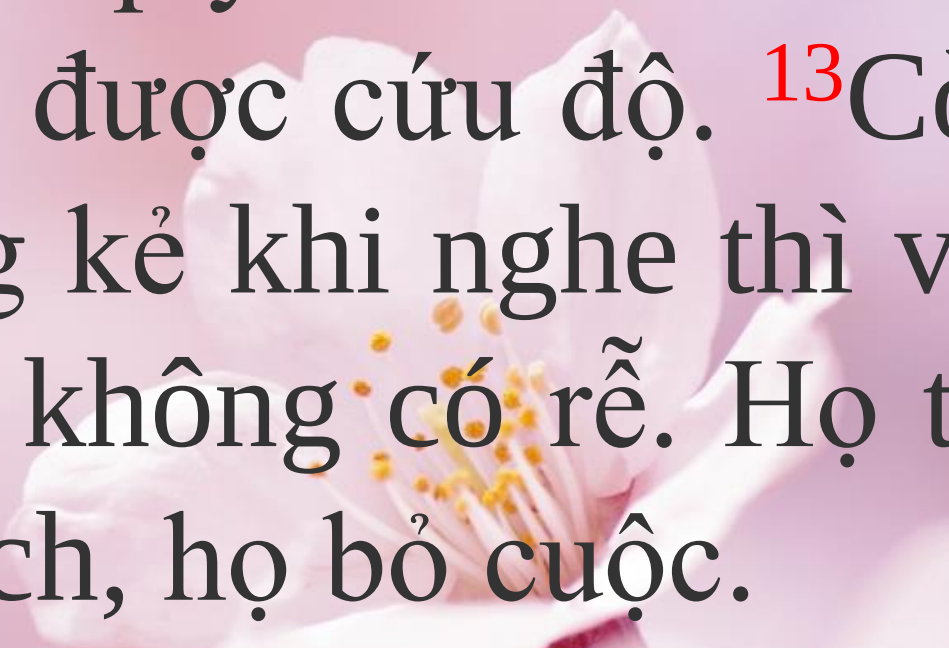
a .(Xem Gr 5, 21): “Nghe đây, lũ dân u mê, đại dốt, có mắt mà không thấy, có tai mà chẳng nghe”.

b. **(Is 6, 9 – 10):** “Chúa phán: "Hãy đi nói với dân này rằng: Cứ nghe cho rõ, nhưng đừng hiểu, cứ nhìn thật kỹ, nhưng đừng nhận ra. Hãy làm cho lòng dân này ra đần độn, cho tai nó điếc, cho mắt nó mù; kéo mắt nó thấy, tai nó nghe và lòng nó hiểu, mà nó trở lại và được chữa lành."

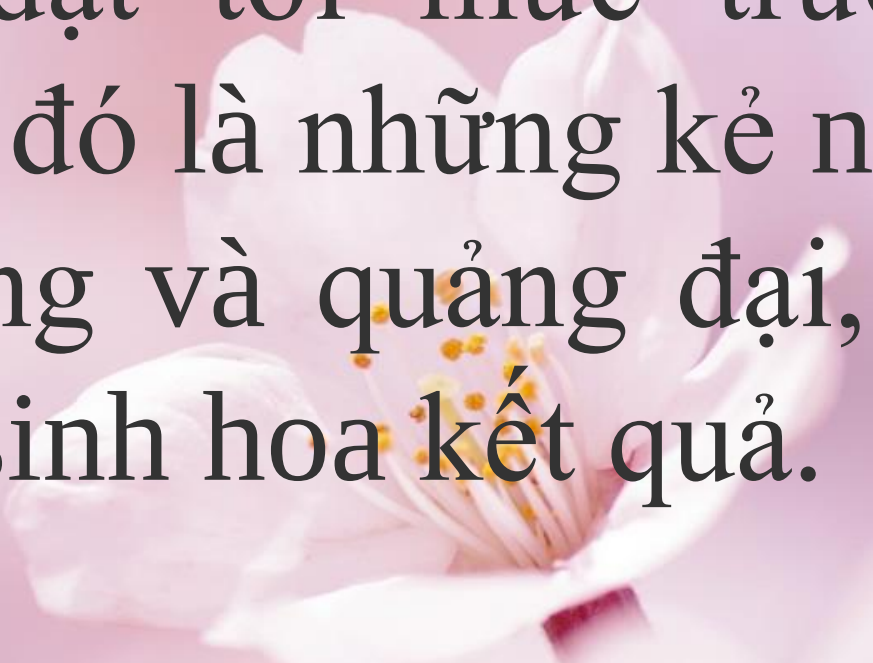

4/.Giải nghĩa dụ ngôn người gieo giống(Lc 8,11-15)

¹¹“Đây là ý nghĩa dụ ngôn : Hạt giống là lời Thiên Chúa. ¹²Những kẻ ở bên vệ đường là những kẻ đã nghe nhưng rồi quở đến cát Lời ra khỏi lòng họ, kéo họ tin mà được cứu độ. ¹³Còn những kẻ ở trên đá là những kẻ khi nghe thì vui vẻ tiếp nhận Lời, nhưng họ không có rễ. Họ tin nhất thời, và khi gặp thử thách, họ bỏ cuộc.

¹⁴Hạt rơi vào bụi gai : đó là những kẻ nghe, nhưng dọc đường bị những nỗi lo lắng và vinh hoa phú quý cùng những khoái lạc cuộc đời làm cho chết ngộp và không đạt tới mức trưởng thành. ¹⁵Hạt rơi vào đất tốt : đó là những kẻ nghe Lời với tấm lòng cao thượng và quảng đại, rồi nắm giữ và nhờ kiên trì mà sinh hoa kết quả.

4. Giải nghĩa dụ ngôn người gieo giống (Mt 13: 18 -23; Mc 4:13 -20)

Parable of Jesus

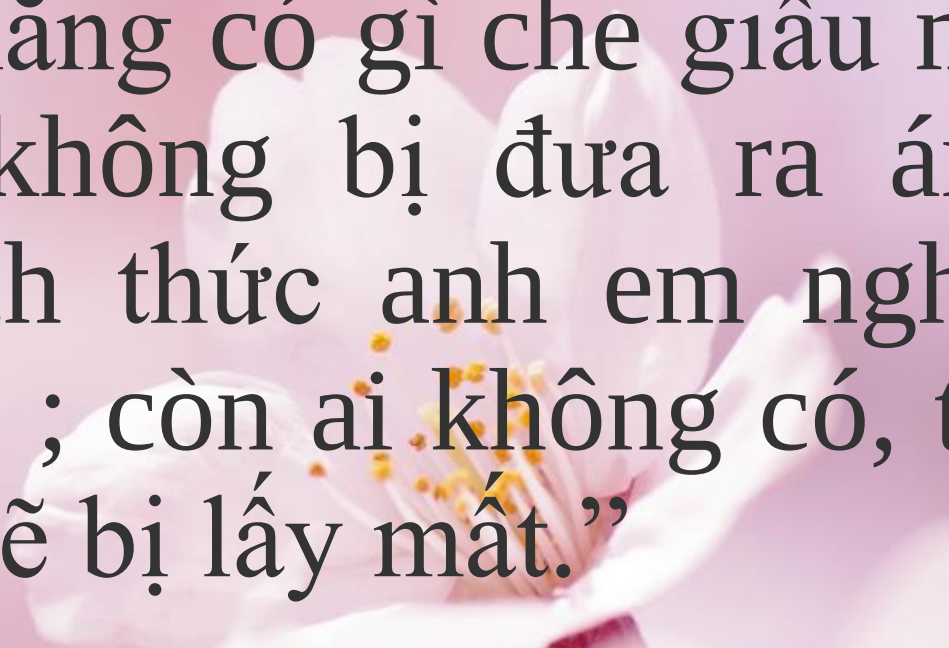
MEANING OF THE PARABLE

of New Cloth on Old Garment

5/.Dụ ngôn cái đèn (Lc 8,16-18).

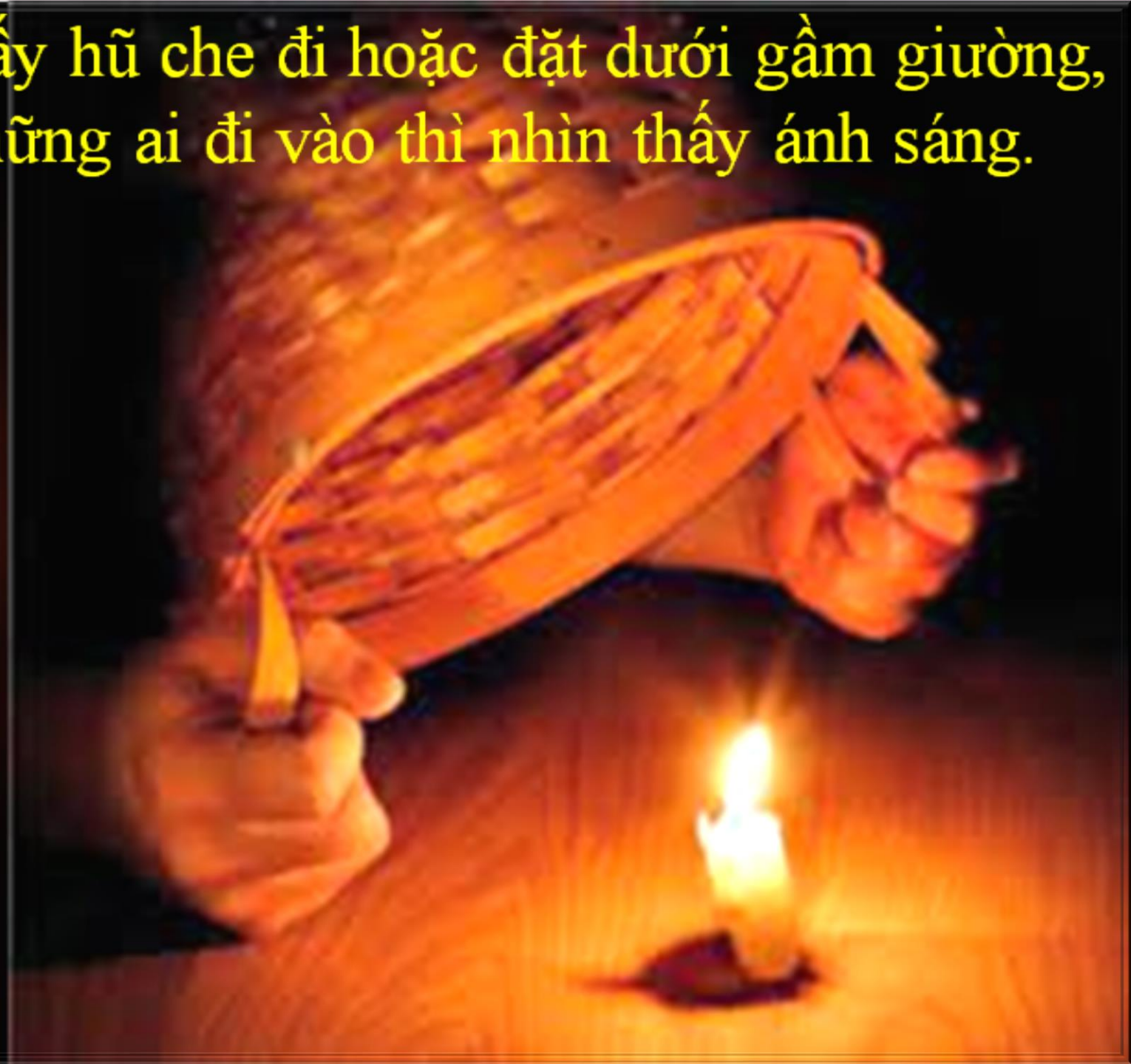
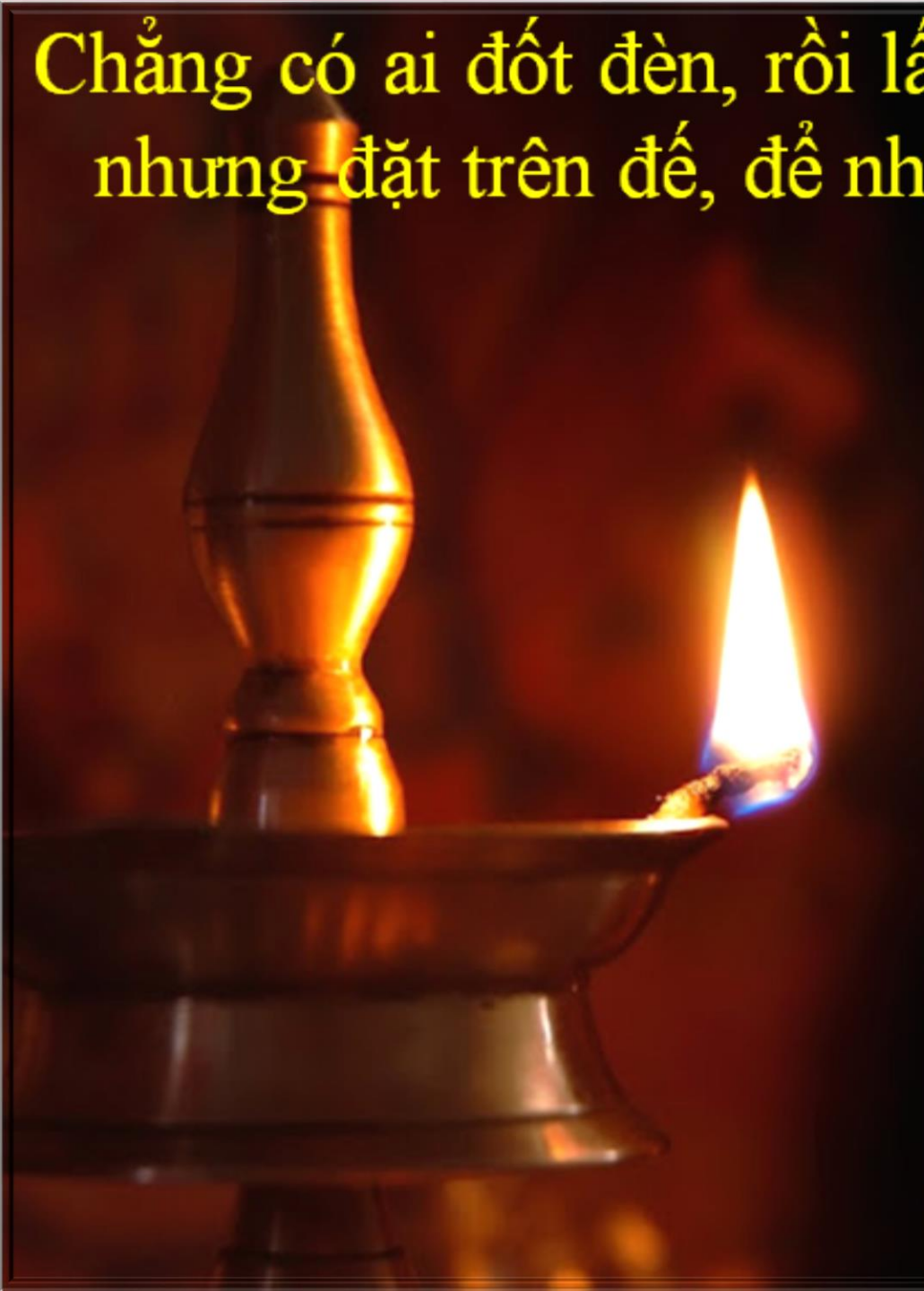
16“Chẳng có ai đốt đèn, rồi lấy hũ che đi hoặc đặt dưới gầm giường, nhưng đặt trên đế, để những ai đi vào thì nhìn thấy ánh sáng. **17**Vì chẳng có gì bí ẩn mà lại không trở nên hiển hiện, chẳng có gì che giấu mà người ta lại không biết và không bị đưa ra ánh sáng. **18**Vậy hãy để ý tới cách thức anh em nghe. Vì ai đã có, thì được cho thêm ; còn ai không có, thì ngay cái họ tưởng là có, cũng sẽ bị lấy mất.”

5/. Dụ ngôn cái đèn (Lc 8,16-18; Mc 4:21 -25).

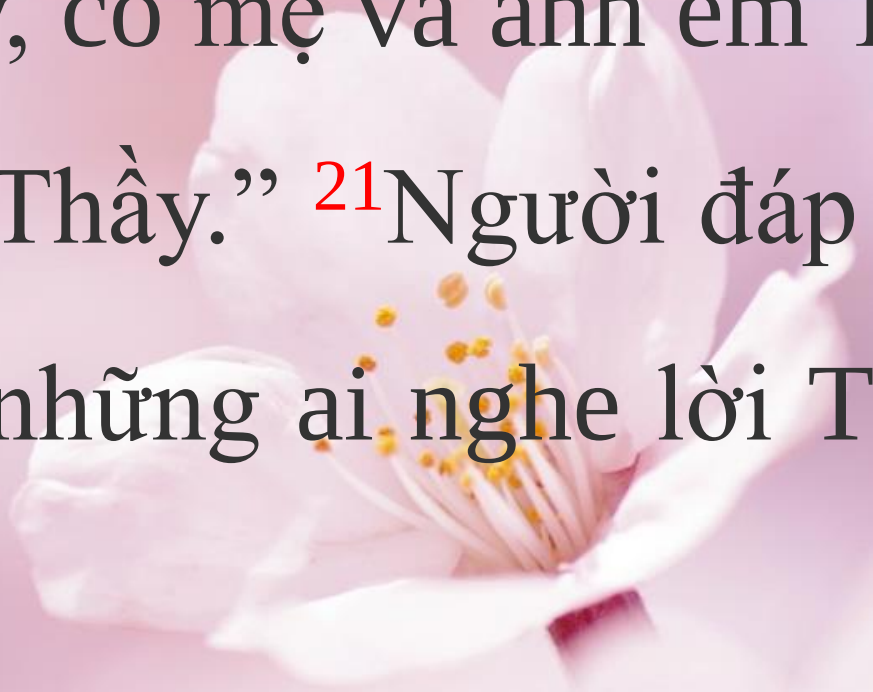

Chẳng có ai đốt đèn, rồi lấy hũ che đi hoặc đặt dưới gầm giường,
nhưng đặt trên đế, để những ai đi vào thì nhìn thấy ánh sáng.

6/.ĐG và thân quyến (Lc 8,19-21).

¹⁹Mẹ và anh em Đức Giê-su đến gặp Người, mà không làm sao lại gần được, vì dân chúng quá đông. ²⁰Người ta báo cho Người biết : “Thưa Thầy, có mẹ và anh em Thầy đang đứng ngoài kia, muốn gặp Thầy.” ²¹Người đáp lại : “Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành .”

*Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai
nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành*

7/.Đức Giê-su dẹp yên biển động (Lc 8,22-25).

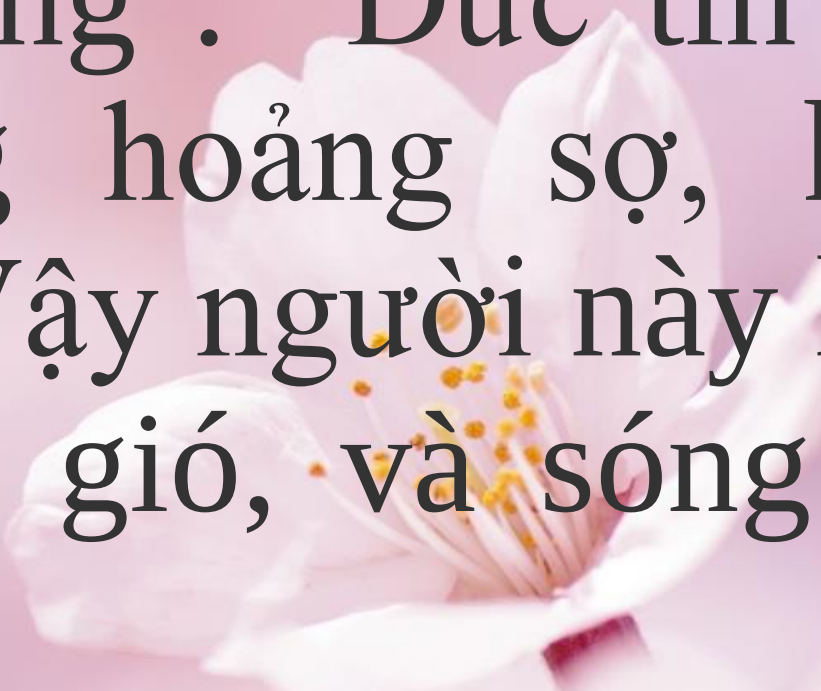
22Một ngày nọ, Đức Giê-su xuống thuyền với các môn đệ. Người nói : “Chúng ta sang bên kia hồ đi !” Rồi thầy trò ra khơi. **23**Đang khi các ngài đi thuyền, thì Đức Giê-su thiếp ngủ. Một trận cuồng phong ập xuống hồ ; các ngài bị ngập nước và lâm nguy.

7. Đức Giê-su đẹp yên biển động

²⁴Các môn đệ lại gần đánh thức Người dậy và nói : “Thầy ơi, Thầy ! Chúng ta chết mất!” Người thức dậy, ngắm đe sóng gió, sóng gió liền ngừng và biển lặng ngay. ²⁵Người bảo các ông : “Đức tin anh em ở đâu ?” Các ông hoảng sợ, kinh ngạc và nói với nhau : “VẬY người này là ai mà ra lệnh cho cả sóng gió, và sóng gió phải tuân lệnh ?”

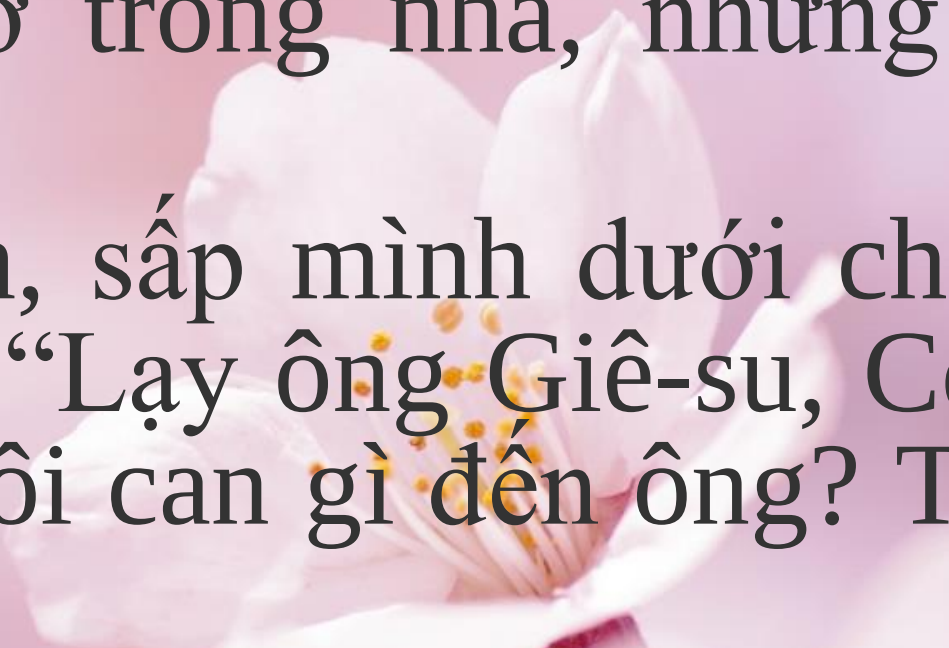

8/Chữa người bị quỷ ám tại Ghê-ra-sa (Lc8,26-39)

26Thầy trò ghé thuyền vào vùng đất của người Ghê-ra-sa, đối diện với miền Ga-li-lê. **27**Người vừa ra khỏi thuyền và đặt chân lên đất, thì có một người dân trong thành bị quỷ ám ra đón Người. Từ lâu, anh ta không mặc quần áo, không ở trong nhà, nhưng ở trong đám mồ mả.

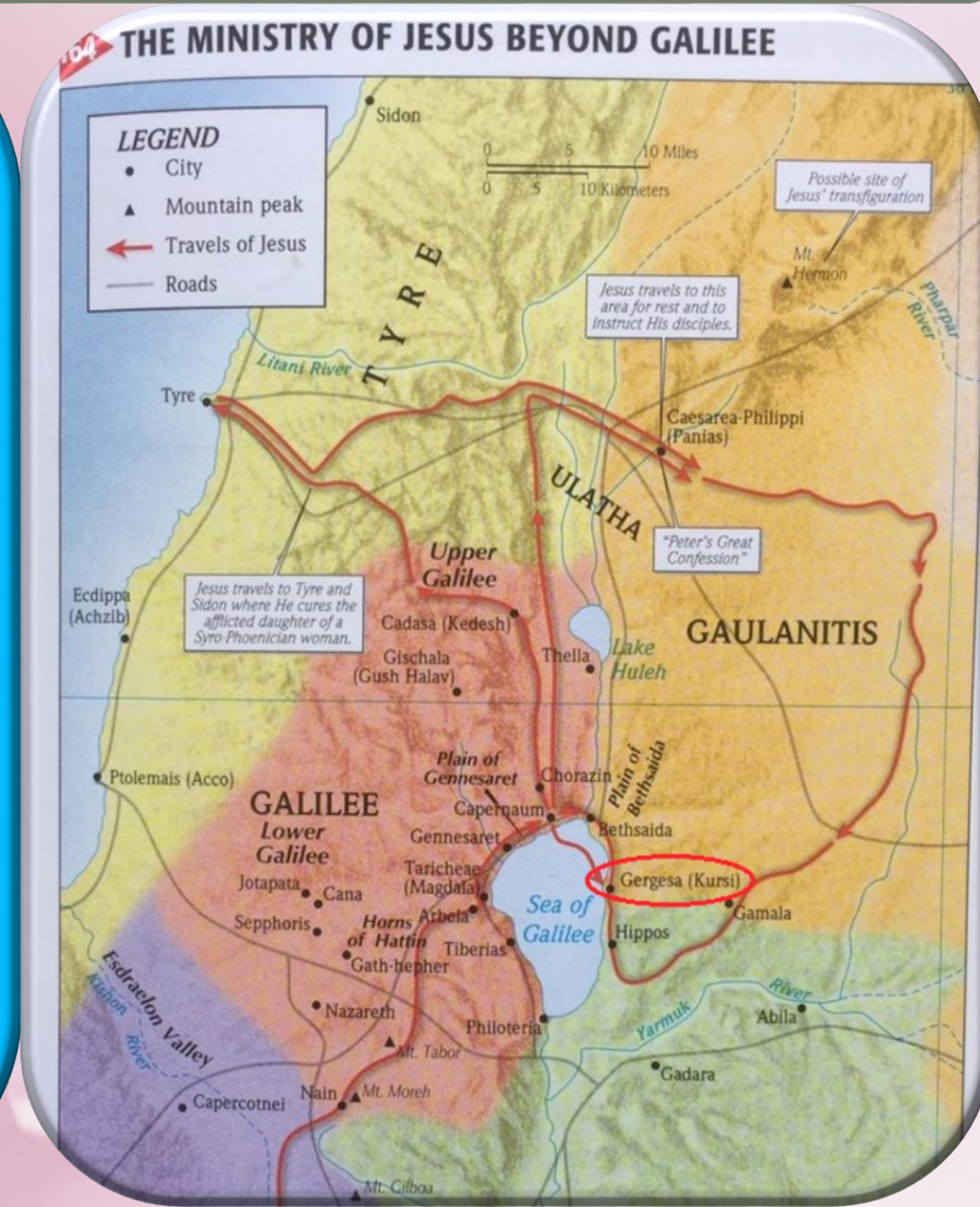
28Thấy Đức Giê-su, anh la lên, sấp mình dưới chân Người, và lớn tiếng nói rằng : “Lạy ông Giê-su, Con Thiên Chúa Tối Cao, chuyện tôi can gì đến ông? Tôi xin ông đừng hành hạ tôi !”

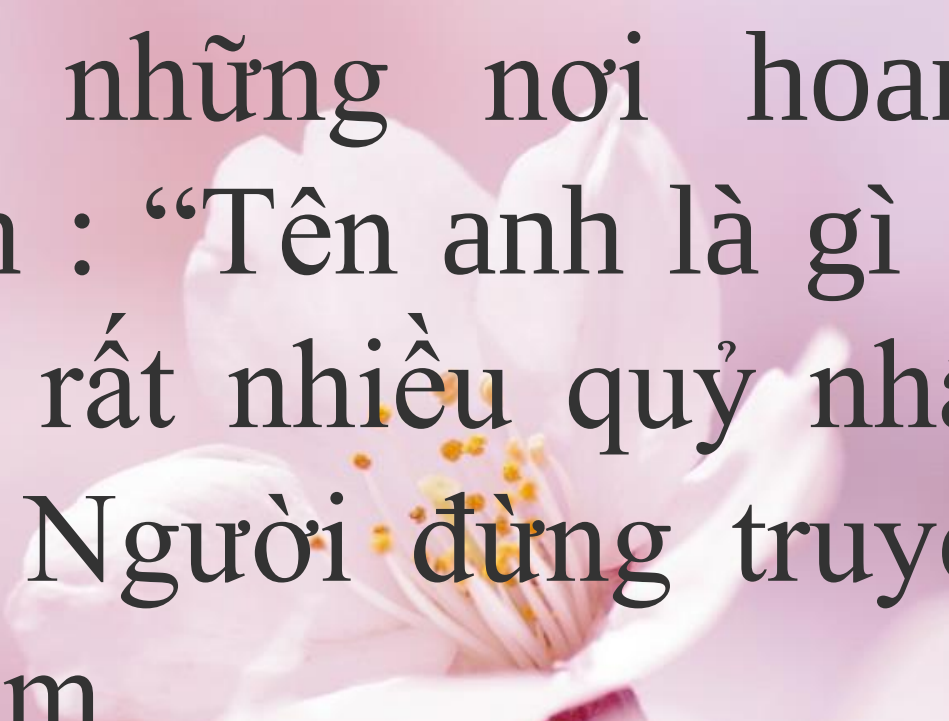
8/. Đức Giê-su chữa người bị quỷ ám tại Ghê-ra-xa (Mt 8:28 -34; Mc 5:1-20)

❖ Ghê-ra-sa (Gergesa) ở đâu?

Thầy trò ghé thuyền vào vùng đất của người Ghê-ra-xa, đối diện với miền Ga-li-lê. Người vừa ra khỏi thuyền và đặt chân lên đất, thì có một người dân trong thành bị quỷ ám ra đón Người. Từ lâu, anh ta không mặc quần áo, không ở trong nhà, nhưng ở trong đám mồ mả.

²⁹ Ấy là vì Đức Giê-su đã truyền cho thần ô uế xuất khỏi người ấy. Thật vậy, đã nhiều lần quỷ bắt lấy anh ta, người ta dùng xiềng xích gông cùm mà trói và giữ anh ; nhưng anh bứt tung dây trói và bị quỷ đưa vào những nơi hoang vắng . ³⁰ Đức Giê-su hỏi anh : “Tên anh là gì ?” Anh thưa : “Đạo Binh”, vì rất nhiều quỷ nhập vào anh. ³¹ Lũ quỷ nài xin Người đừng truyền cho chúng rút xuống vực thẳm .

³²Ở đó có một bầy heo khá đông đang ăn trên núi. Lũ quỷ nài xin Người cho phép chúng nhập vào bầy heo kia, và Người cho phép. ³³Lũ quỷ xuất khỏi người đó, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo từ trên sườn núi lao xuống hồ và chết ngộp hết.

³⁴Thấy sự việc xảy ra, các người chăn heo bỏ chạy, loan tin trong thành và thôn xóm.

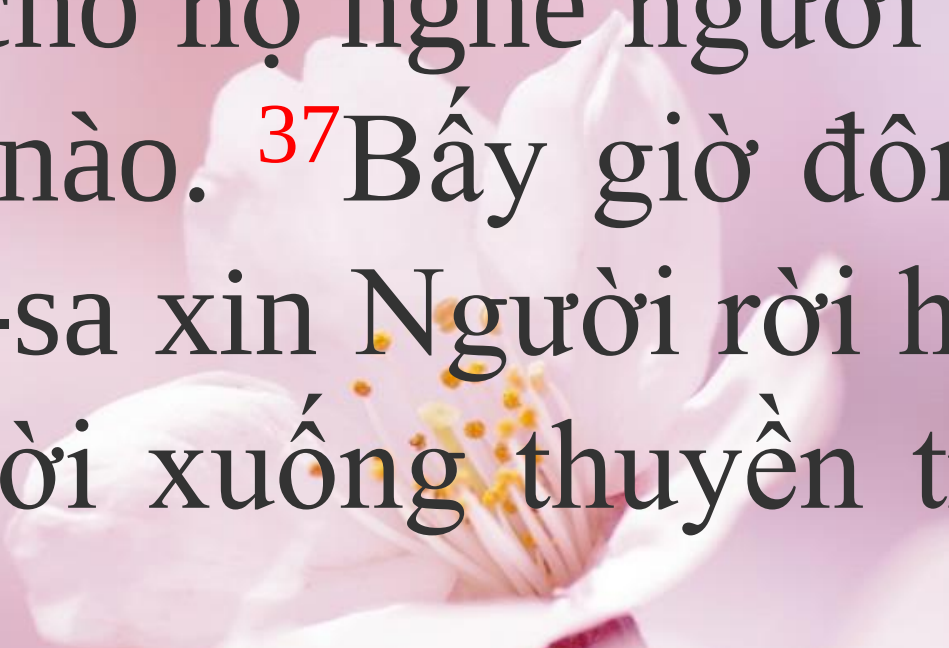
THỨ HAI, TUẦN IV TN

**“HỒI THẦN Ô UẾ
HÃY RA KHỎI NGƯỜI NÀY”**

³⁵Thiên hạ ra xem sự việc đã xảy ra. Họ đến cùng Đức Giê-su và thấy kẻ đã được trừ quỷ đang ngồi dưới chân Đức Giê-su, ăn mặc hảnh hoai và trí khôn tỉnh táo. Họ phát sợ. ³⁶Những người chứng kiến đã kể lại cho họ nghe người bị quỷ ám được cứu chữa thế nào. ³⁷Bảy giờ đồng đảo dân chúng vùng Ghê-ra-sa xin Người rời họ, vì họ sợ quá. Thế nên Người xuống thuyền trở về.

³⁸Kẻ đã được trừ quỷ xin được ở với Người. Nhưng Người bảo anh ta về và nói: ³⁹“Anh cứ về nhà và kể lại mọi điều Thiên Chúa đã làm cho anh.” Anh ta ra đi, rao truyền cho cả thành biết mọi điều Đức Giê-su đã làm cho anh.

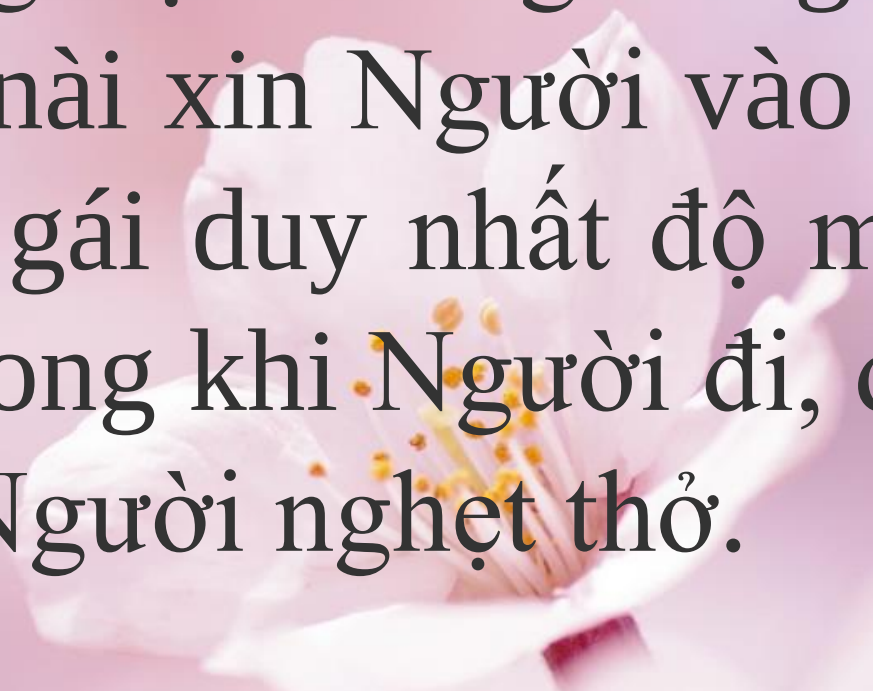

Trình thuật nhằm cho thấy: Đức Giê-su cũng tỏ bày quyền năng của Người đối với thần ô uế ở vùng đất dân ngoại. Sức mạnh của sự dữ lớn thật, nhưng phải thua quyền năng của Đức Giê-su: chẳng những Người trừ thần ô uế, Người còn tiêu diệt thần ô uế để giải thoát con người khỏi tình trạng tha hoá thiêng liêng và tâm tình sợ hãi.

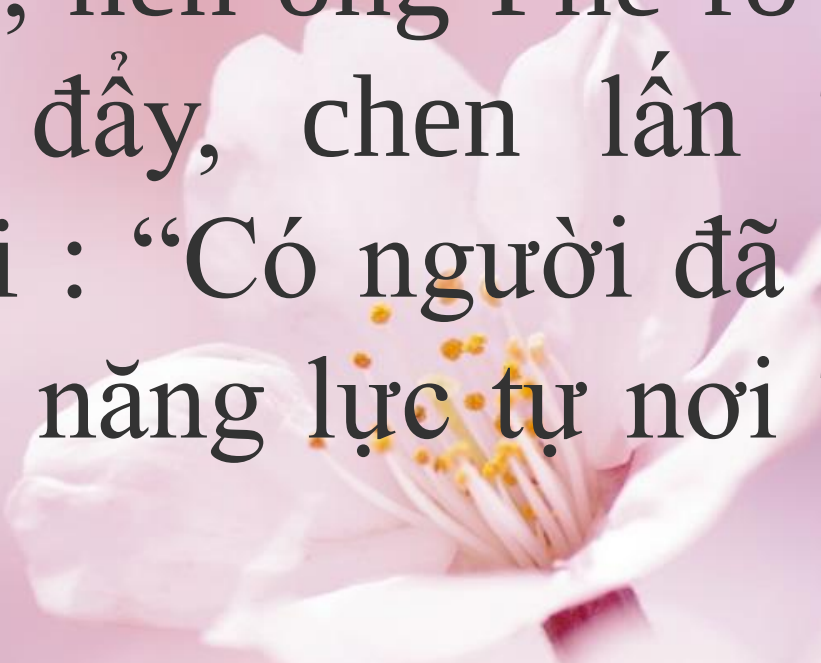
- ĐG trục xuất đàn quỷ ra khỏi người bị quỷ ám

9/.Người bị rong huyết và con gái ông Gia-ia(Lc 8,40-56)

⁴⁰Khi Đức Giê-su trở về thì đám đông tiếp đón, vì ai ai cũng đợi chờ Người. ⁴¹Bỗng có một người tên là Gia-ia đi tới ; ông là trưởng hội đường. Ông sụp xuống dưới chân Đức Giê-su, nài xin Người vào nhà ông, ⁴²vì ông có một đứa con gái duy nhất độ mười hai tuổi, mà nó lại sắp chết. Trong khi Người đi, đám đông dân chúng chen lấn làm Người nghẹt thở.

⁴³Có một bà kia bị rong huyết đã mười hai năm, không ai có thể chữa được. ⁴⁴Bà tiến đến phía sau Người và sờ vào tua áo của Người . Tức khắc, máu ngừng chảy. ⁴⁵Đức Giê-su hỏi : “Ai là người đã sờ vào tôi ?” Mọi người đều chối, nên ông Phê-rô nói : “Thưa Thầy, đám đông xô đẩy, chen lấn Thầy đây!” ⁴⁶Nhưng Đức Giê-su nói : “Có người đã đụng vào Thầy, vì Thầy biết có một năng lực tự nơi Thầy phát ra.”

9. Đức Giê-su chữa người đàn bà bị băng huyết và cho con gái ông Gia-ia sống lại (Mt 9:18 -26; Mc 5:21 -43)

❖ Người bị rong huyết

- Tại sao bà này không dám công khai xin ĐG chữa trị? Vì theo luật Mô-sê (*xem Lv 15, 19.25-30*)
- ĐG biết rõ điều đó, Ngài lên tiếng hỏi.
- Lời tuyên xưng của người phụ nữ.

⁴⁷Người đàn bà thấy mình không giữ kín được nữa, thì run rẩy đến phủ phục trước mặt Người, và loan báo trước mặt toàn dân lý do tại sao bà đã đụng vào Đức Giê-su , và bà đã được khỏi bệnh tức khắc như thế nào. ⁴⁸Đức Giê-su nói với bà : “Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy đi bình an .”

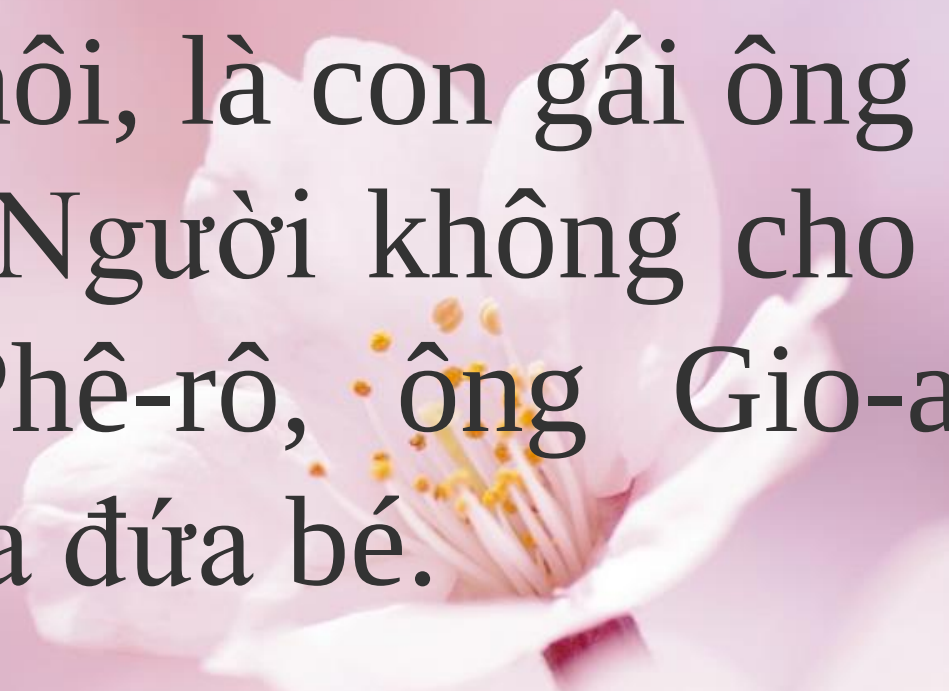

*"Này
con, lòng
tin của
con đã
cứu chữa
con. Con
hãy đi
bình an."*

GREAT is Thy Faith

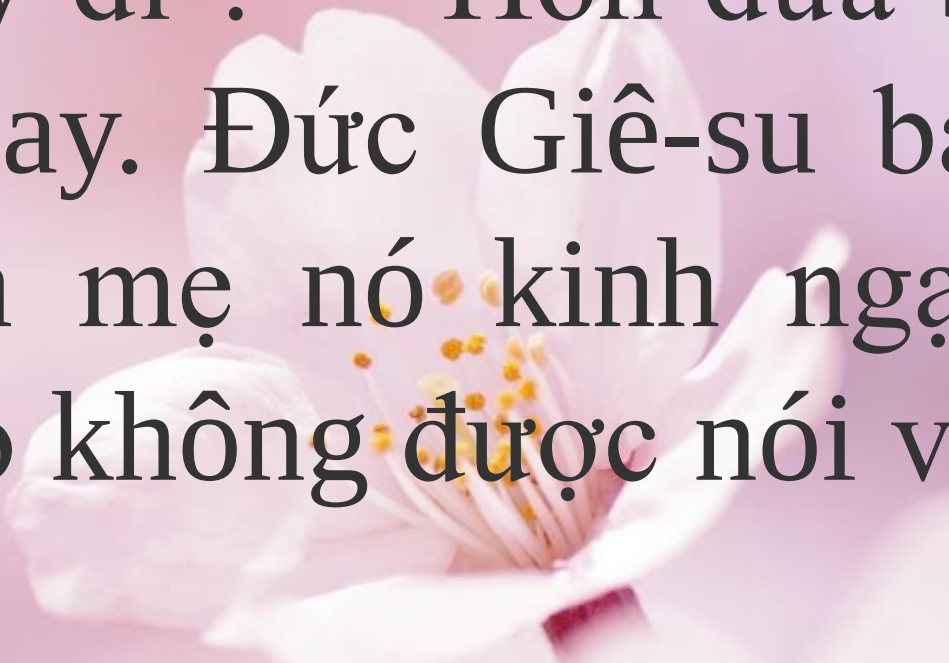
⁴⁹Đức Giê-su còn đang nói, thì có người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo ông : “Con gái ông chết rồi, đừng làm phiền Thầy nữa!” ⁵⁰Nghe vậy, Đức Giê-su bảo ông trưởng hội đường : “Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi, là con gái ông sẽ được cứu.” ⁵¹Khi đến nhà, Người không cho ai vào với mình, trừ ông Phê-rô, ông Gio-an, ông Gia-cô-bê và cha mẹ của đứa bé.

Ông sụp xuống dưới chân Đức Giê-su, nài xin Người

⁵²Mọi người đều đầm ngực khóc thương nó. Đức Giê-su nói : “Đừng khóc ! Con bé có chết đâu, nó ngủ đây !” ⁵³Họ chế nhạo Người, vì biết nó đã chết. ⁵⁴Nhưng Người cầm lấy tay nó, lên tiếng gọi : “Này bé, trỗi dậy đi !” ⁵⁵Hồn đứa bé trở lại, và nó đứng dậy ngay. Đức Giê-su bảo người ta cho nó ăn. ⁵⁶Cha mẹ nó kinh ngạc. Nhưng Người ra lệnh cho họ không được nói với ai về việc đã xảy ra.

*Nhưng
Người cầm
lấy tay nó,
lên tiếng
gọi: "Này
bé, trỗi
dậy đi!"
Hồn đưa
bé trở lại,
và nó đứng
dậy ngay.*

➤ Luật về bệnh rong huyết (Xem Lê-vi 15, 25-30)

Khi một người đàn bà bị rong huyết trong vòng nhiều ngày, ngoài thời kỳ kinh nguyệt, hoặc rong huyết quá thời kỳ kinh nguyệt, thì sự ô uế sẽ kéo dài suốt thời gian bị rong huyết ; nó sẽ ra ô uế như trong thời gian có kinh. Mọi giường nó nằm trong suốt thời gian rong huyết, sẽ ra ô uế như cái giường trong thời gian nó có kinh ; mọi đồ vật nó ngồi lên, sẽ ra ô uế, như bị ô uế trong thời gian nó có kinh.

Bất cứ ai đụng vào những thứ đó, sẽ ra ô uế ; nó sẽ phải giặt áo, lấy nước mà tắm rửa, và sẽ ra ô uế cho đến chiều. Nếu nó không còn rong huyết, nó phải tính bảy ngày, sau đó sẽ được thanh sạch. Ngày thứ tám, nó sẽ bắt một đôi chim gáy, hay một cặp bồ câu non và đem đến cho tư tế, ở cửa Lều Hội Ngộ. Tư tế sẽ dâng một con làm lễ tạ tội, một con làm lễ toàn thiêu. Trước nhan ĐỨC CHÚA, tư tế sẽ cử hành lễ xá tội cho nó, khỏi chứng rong huyết làm cho nó ra ô uế.

Do đó người phụ nữ này không dám công khai ra mặt, vì chắc chắn sẽ bị khai trừ và bị xua đuổi.

- Bà tìm cách chạm vào áo ĐG và tin rằng việc làm này có thể chữa lành bà.
- ĐG biết rõ điều này và ĐG sẵn lòng chữa lành bà **vì bà đã tin.**

Tóm Kết Chương 8

- 1/. Nhiều phụ nữ theo giúp ĐG.
- 2/. Dụ ngôn người gieo giống.
- 3/. Mục đích của dụ ngôn.
- 4/. Giải thích dụ ngôn người gieo giống.
- 5/. Dụ ngôn cái đèn.
- 6/. ĐG và than quyền.
- 7/. Dẹp yên biển động.
- 8/. Chữa người quỷ ám ở Ghê-ra-sa.
- 9/. Bà băng huyết và con gái ông Giai-rô.

***“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)***

Hết Chương 08